

ת"פ 26535/02/21 - מדינת ישראל נגד ד' ז'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 26535-02-21 מדינת ישראל נ' ז' (עציר)

לפני כבוד השופט רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל

נגד

ד' ז'

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מץ ועו"ד נועם אשחר

גזר דין

חלק כללי

- ביום 27.06.21 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע **שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוג** - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ו**עבירה של תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג אשר נשואים מאז שנת 2003 ומתגוררים ב----- (להלן: "**הדירה**"). לנאשם ולמתלוננת שני ילדים קטינים, האחד יליד שנת 2003 (להלן: "**הקטין ג'**") והשני פעוט בן שנה וחצי (להלן: "**הפעוט**").
- ביום 06.02.21, עת הנאשם שהה במטבח דירתם, נכנסה המתלוננת למטבח, והנאשם אמר לה להסתלק תוך שקילל אותה. בהמשך, נכנסה המתלוננת בשנית למטבח על מנת לעשות דבר מה והנאשם אמר לה בתגובה: "מה לא הבנת" ודחף אותה בחוזקה. כתוצאה מהדחיפה נפלה המתלוננת ארצה וראשה נפגע משיש המטבח. המתלוננת זחלה לכיוון הסלון, תוך שהנאשם צועק עליה, לקחה את הפעוט ונכנסה עמו לחדר. אז ניגש הנאשם לחדר, גרר את המתלוננת באמצעות אחיזה בשערוניה ואמר לה לצאת מהר מהחדר וללכת לנקות את הדם מהרצפה והמתלוננת עשתה כדרישתו. בהמשך לקחה המתלוננת את הפעוט ונסעה לבית הוריה.
- למתלוננת נגרם חתך עמוק ומדמם באורך של 4 ס"מ וכן סימן כחול בכתף שמאל, כמו גם סימני חבלת ראש משמאל עם פצע אחורי מאחורי האפרכסת ללא דימום פעיל. בעקבות כך טופלה המתלוננת במוקד חירום רפואי ולאחר מכן הופנתה לבית החולים, שם הודבק החתך והמתלוננת חוסנה חיסון טטנוס.
- לאחר כשעה וחצי, פנה הנאשם לקטין ג' ואמר לו לבוא עימו בכדי לאסוף את הקטין מבית הוריה של המתלוננת, והשניים נסעו יחדיו ברכב. לאחר שאספו את הפעוט, פנה הנאשם לקטין ג' ואמר לו לא לחזור יחד עימו הביתה. בתגובה ניסה הקטין ג' להיכנס לרכב והנאשם תקף אותו שלא כדין בכך שמשך אותו בכוח והוריד את נעליו. הקטין ג' סירב לרדת מהרכב ובתגובה אמר לו הנאשם: "בסדר אבל בהזדמנות הראשונה אני יזרוק אותך מהאוטו".

6. בעודם נוסעים עצר הנאשם את רכבו ביציאה מהעיר ---- לכיוון העיר ---- ואמר לקטין ג' שישב בכיסא הקדמי לצאת מהרכב והקטין ג' סירב. אז יצא הנאשם מהרכב ואילו הקטין ג' עבר למושב הנהג. בתגובה תקף הנאשם את הקטין ג' שלא כדין בכך שמשך אותו בגופו בעוד הקטין ג' מתנגד, עד אשר הצליח הנאשם להפילו מהרכב. בשלב זה, נכנס הנאשם לרכב ונסע בעוד הקטין ג' נותר במקום. כתוצאה מהמתואר, נגרמו לקטין חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים בזרוע ימין ובאגודל ימין.

7. עוד על פי כתב האישום המתוקן, ביום 02.09.20, בחדר השינה בדירתם, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שהכה בפניה, בראשה ובידיה באמצעות ידיו ומשך בשערה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימן אדום על עינה השמאלית וסימנים כחולים על זרועה השמאלית וסימן כחול בזרוע ימין.

ראיות לעונש - עדות המתלוננת

8. לשאלות בית המשפט ענתה המתלוננת כי היא והנאשם יחד מזה כ- 25 שנים ולהם שני ילדים משותפים- האחד בן 17.5 והשני פעוט בן שנתיים. המתלוננת ציינה כי לא ראתה את כתב האישום ואולם היא מודעת לעבירות שמיוחסות לנאשם.

9. המתלוננת חזרה על דבריה אותם מסרה לבית המשפט בדיון שהתקיים בעניינו של הנאשם ביום 09.06.21, עובר להכרעת דינו של הנאשם, אז פנתה לבית המשפט וביקשה שישחררו את הנאשם. באותה הזדמנות מסרה המתלוננת כי היא חוזרת בה מחלק מהדברים שמסרה וביקשה שלא יתנו משקל לתלונתה, שכן זו נעשתה "תחת לחץ". לטענתה, היה "סקנדל" והייתה טעות אחת גדולה מצידה, שכן קצת הגזימה בתיאור האירוע מתוך רצון "להראות לבעלה". המתלוננת הבהירה כי לא חשבה שדבריה יובילו לכניסתו של הנאשם אל מאחורי סורג וברח ולתקופה כה ארוכה. בישיבת הטיעונים לעונש הוסיפה ואמרה כי מעשיו של הנאשם התרחשו כתוצאה ממתחים בהם היה שרוי בתקופת הקורונה, כשברקע קשיי פרנסה ותעסוקה. לדבריה, עובר לקורונה, ניהלו חיים טובים ומאושרים. בכל תקופת המעצר שמרה עם הנאשם על קשר רציף והיא סבורה שהפנים את חומרת מעשיו. לטענתה, עם שחרורו של הנאשם, "החיים הנורמליים" יחזרו לביתם.

10. במסגרת חקירת ב"כ המאשימה הוצגו למתלוננת תמונות המתעדות את החבלות שהנאשם גרם להן. המתלוננת השיבה כי חלק מהתמונות אינן מתעדות חבלות שנגרמו על ידי הנאשם ובמענה לשאלה באם היא חוששת מהנאשם השיבה כי "אין לה ממה לפחד". בכל הנוגע לאירוע האלימות היחיד שלטענתה אכן קרה, במסגרתו דחף אותה הנאשם והיא קיבלה מכה השיבה כי הנאשם לא היה צלול באותה העת שכן היה תחת השפעת אלכוהול והוסיפה "אני יכולה להשאיר את הילד איתו, בשקט, כי הוא לא פוגע בילדים אף פעם".

11. לבסוף פנתה המתלוננת אל בית המשפט וביקשה את רחמיו, ציינה כי היא אוהבת את הנאשם, כי היא אינה מפחדת ממנו וכי כולם מחכים לשובו הביתה.

טענות הצדדים

המאשימה:

12. ב"כ המאשימה פתח טיעוניו בהצגת ראיותיו לעונש בדמות תמונות הקטין ג' מיום האירוע (מסומן ת/1) וכן צילומים המתעדים את חבלותיה של המתלוננת (מסומן ת/2). לשיטתו אירועי האלימות בהם הודה הנאשם הינם כאלה שלא ניתן לגמד בתוצאתם ובחומרתם ומטעם זה התיק אינו יכול להסתיים בענישה חד-ספרתית, וזאת חרף העובדה שהנאשם נעדר רישום פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו.

13. ב"כ המאשימה פירט את נסיבות האירוע הראשון, מחודש פברואר, וציין כי כעת, בהתאם לעדות המתלוננת, ידוע כי המעשים נעשו על רקע צריכת אלכוהול. הנאשם דחף את המתלוננת בחוזקה כך שראשה נפגע משיש המטבח וכי בקלות היה יכול להיגרם לה נזק חמור הרבה יותר. זאת ועוד, הנאשם המשיך במעשיו ובאקט משפיל ורכושני אחז בשערה וגרר אותה לנקות את הדם שניגר מהפציעה שהוא גרם לה. בהמשך הפנה הנאשם את זעמו כלפי הקטין וגרם לו לחבלות בגופו, הוציאו מהרכב, והשאירו בטבורה של עיר. ב"כ המאשימה ציין כי הקטין אמנם אינו צעיר, ואולם עסקינן באירוע שלבטח נצרב בזיכרונו ומשכך יש לראות גם בו קורבן משמעותי.

14. ב"כ המאשימה המשיך לתאר את כתב באישום המתוקן וציין כי האירוע האמור לא היה היחיד מסוגו וכי גם בחודש ספטמבר 2020 תקף הנאשם את המתלוננת באותו האופן, בכך שהכה אותה בפניה, בראשה ומשך בשערותיה תוך שגרם לה לחבלות. מדובר בשני אירועים בהם הודה הנאשם, כאשר כל אירוע כשלעצמו אינו פשוט ואינו כזה אשר נמצא ברף הנמוך. להיפך, מעשיו של הנאשם מחייבים בלימה עונשית משמעותית.

15. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו הנוגעים לזכותו של אדם לביטחונו, לשלומו, לשלוות נפשו, בעיקר בתיקים של אלימות במשפחה, מקום בו האדם אמור להיות מוגן יותר מכל מקום אחר. באשר למתחם העונש ההולם טען ב"כ המאשימה כי זה נע בין **14 חודשי מאסר בפועל ועד ל-26 חודשי מאסר בפועל** והפנה לפסקי דין שונים כמדד לרמת הענישה:

א. ת"פ 68753-07-18 מ"י ישראל נ' עוואד - שם הורשע הנאשם בתקיפת בת זוגו בכך שמשך בשערה, גרר אותה, בעט בה, איים עליה וגרם לה לחבלות. בית המשפט קבע בעניין זה מתחם ענישה שנע בין 12 ל-32 חודשי מאסר בפועל ודן את הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ 43642-09-18 מדינת ישראל נ' נחום - שם הורשע הנאשם בתקיפת חבלנית של בת בזוג בכך שאחז בצווארה, חנק אותה ונתן לה אגרופים ובעיטות, והכל בנוכחות קטין. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 8 ל-30 חודשי מאסר בפועל ודן את הנאשם ל-16 חודשי מאסר בפועל.

ג. רע"פ 4752/18 פלוני נ' מדינת ישראל ואח' - שם נדחה ערעורו של הנאשם בגין הרשעתו בתקיפה בת זוג וקטין לצד איומים, כאשר בית המשפט קבע מתחם שנע בין שנה וחצי של מאסר בפועל ועד 4 שנים בפועל ודן את הנאשם ל-30 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפעיל מאסר מותנה.

ד. רע"פ 997/16 דיין נ' מדינת ישראל - שם נדחה ערעור הנאשם בגין הרשעתו בתקיפת חבלנית של בת זוג בנוכחות קטין. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 12 ל-18 חודשי מאסר ודן את הנאשם ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ה. עפ"ג 10909-09-16 פלוני נ' מדינת ישראל - שם נדחה ערעור הנאשם בגין הרשעתו בתקיפת

בת זוג וקטין. בית המשפט דן את הנאשם ל-20 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

1. ת"פ 40495-02-21 **מדינת ישראל נ' אומנסקי** - שם דחה בית המשפט את הסדר הטיעון שהוצג על ידי המאשימה, אשר ביקשה לכבד ענישה של 18 חודשי מאסר בפועל בגין אלימות כנגד מתלוננת וקטינה. לטענת ב"כ המאשימה, התקיפה שם אכן חמורה מזו שבתיק דנן, אולם רוח הדברים וההפניות בפסק הדין רלוונטיים לענייננו. בית המשפט דן את הנאשם ל-24 חודשי מאסר בפועל ול-8 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

16. לשיטת ב"כ המאשימה הנאשם סובל מבעיית אלימות ושתייה שאינן מטופלות ומשכך הסיכון נותר בעינו וקשה לדעת האם הנאשם נרתע מההליך אם לאו. עוד טען כי יש ליתן לעדות המתלוננת משקל נמוך, שכן בבסיס עדותה עומד אינטרס ברור ולפיכך, במקרה שכזה, יש להעדיף את האינטרס הציבורי.

17. באשר למיקום הנאשם בתוך המתחם - ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם **עונש מאסר בשליש התחתון של מתחם הענישה**, שכן לצד היעדר עבר פלילי, הנאשם לא עבר כל הליך שיקומי ולא צמצם את הסיכון הנשקף ממנו. עוד עתרה המאשימה לעונש מאסר על תנאי בגין כל עבירת אלימות.

טענות ההגנה:

18. ב"כ הנאשם שטח את עברו של הנאשם וציין כי מדובר בנאשם בן 43, אשר עלה לישראל בשנת 2012 ביחד עם אשתו, רופאה במקצועה, שלא קיבלה רישיון רופא ועובדת בחברה חיצונית שמתעסקת בתיירות מרפא. להבנתו המתלוננת בחל"ת ומתקיימת מהבטחת הכנסה. עד לפני מספר שנים ניהל הנאשם עסק של הרכבת רהיטים, עסק שקרס לפני כשנתיים וחצי. הנאשם נכנס לחובות והחל לעבוד כשכיר בתחום, אך נוכח משבר הקורונה פוטר מעבודתו. פיטוריו עוררו קשיים במשפחה, הן כלכלית והן בין הנאשם למתלוננת.

19. הנאשם נעדר רישום פלילי, הודה ולקח אחריות על מעשיו, חסך את עדות המתלוננת ואת זמנו של בית המשפט.

20. המתלוננת העבירה מסר חשוב המלמד על כך שהיא אינה חוששת מהנאשם. המתלוננת ממתינה לשובו של הנאשם וכך גם בנו הקטין, אשר אינו מבין מדוע אביו נמצא אזור.

21. ב"כ הנאשם התייחס לטענות המאשימה וציין כי החבלה אותה הציגה המאשימה בתמונות הינה חבלה שקשה להבחין בה וכי אין הצגה של החתך עצמו ולא ניתן לומר בוודאות שהאזור בו נפגעה המתלוננת היה עשוי לגרום לה לנזק גדול יותר מזה שנגרם.

22. ב"כ הנאשם התייחס לתיק בכללותו וטען כי פתיחתו נעשתה נוכח החשש של המתלוננת שיקרה משהו לפעוט, ולא בשל חשש של המתלוננת ממסוכנות הנאשם כלפיה. בשלב בו המתלוננת פנתה לטיפול רפואי עם אביה הגיע הנאשם לאסוף את בנו הפעוט יחד עם הקטין ומשכך פנתה המתלוננת לגורמי המשטרה. המתלוננת לא חששה לחייה שכן היא "אישה חזקה" שאינה מפחדת מהנאשם וככל שרצתה יכלה להתגרש, אך היא אינה מעוניינת בכך.

23. ב"כ הנאשם טען כי אין המדובר במעשה מתוכנן אלא במעשה שקורה "כשהם רבים בתוך הבית". במקרה דנן, לרוע מזלו, הנאשם דחף את המתלוננת והיא נפלה, ולא ניתן לומר כי הייתה לו כוונה "לשבור לה את הראש". עוד טען כי הנאשם נושא באחריות לאותן תוצאות עתידיות של מעשיו, וכי רק בשל העובדה שלנאשם אין גורם תמיכה למעט המתלוננת, לא שולב בהליך טיפולי ונותר עצור.

24. ב"כ הנאשם לא חלק על בקשתו של ב"כ המאשימה לענישה בשליש התחתון, ואולם לא במתחם הענישה שהוצג על ידי המאשימה. בגין האירוע הראשון, במסגרתו נחבלה המתלוננת מאחורי אוזנה, עתר ב"כ הנאשם לעונש בדמות עבודות שירות, שכן זהו הרף התחתון השמור למקרים אלו. באשר לתקיפת הקטין טען ב"כ הנאשם כי מדובר במעשה "מגעיל" במסגרתו גרם הנאשם לבנו בן ה- 17.5 לסימן אדום בכך שמשך את ידו. עם זאת יש לזכור כי הקטין גדול מאביו בממדיו והנאשם לא רצה שבנו ימשיך עימו בנסיעה והוציאו מהרכב. אין המדובר בתקיפת קטין ברף חומרה גבוהה השייך לסמכות הפרקליטות.

25. לטענתו, שילוב של שני המתחמים לכדי מתחם אחד מוביל למסקנה כי יש לקבוע מתחם שיחל בעבודות שירות ברף העליון של 9 חודשים. באשר לעונש המתאים לנאשם טען כי ככל שהנאשם היה עומד לדין כשהוא משוחרר, כי אז בית המשפט היה מטיל עליו עונש של עבודות שירות ולא מאסר ממש. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה ענפה וטבלת פסיקה התומכת בעתירתו ועל בסיסה עתר לענישה בשליש התחתון של המתחם בדמות של 6 חודשי מאסר בפועל - ענישה מאוזנת אשר תלמד את הנאשם את הלקח הנדרש.

26. ב"כ הנאשם הפנה, כאמור, לשורה ארוכה של פסקי דין. לאחר שעייתי בפסקי הדין הרבים להלן סקירה קצרה של העובדות, המתחמים והענישה שנקבעה בתיקים אלה לצד התייחסות מאבחנת למקרה שבפניי:

א. ת"פ 58472-05-13 **מרדכי כדורי נגד פלוני**. בין הנאשם למתלוננת התגלע ויכוח במהלכו תפס הנאשם את המתלוננת בידיו, הפילה ארצה והיכה בראשה. את מעשיו ביצע הנאשם לנגד עיני הקטינים. בהמשך היכה את המתלוננת במכת אגרוף, רדף אחר המתלוננת במורד הרחוב, תפס אותה בכוח בזרועה והחזירה אל הבית תוך שצעק עליה וכינה אותה "זבל". בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשים שירוצו בעבודות שירות. **אציין כי עיון בפסק הדין מלמד על כך שהנאשם לוה על ידי שירות המבחן אשר דיווח על שיפור במערכת היחסים בין המתלוננת לנאשם, על יציבות תעסוקתית ושליטת שימוש באלכוהול. לאור כל זאת המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה.**

ב. ת"פ 48414-09-13 **מדינת ישראל נגד פלוני** המתלוננת, תושבת זרה, ביקשה לסיים את הקשר עם הנאשם. על רקע רצונה זה היכה אותה הנאשם בפניה וכשביקשה להתרחק תפס בידה וגרם לה לסימן אדום. בהזדמנות אחרת הניח הנאשם ידו על נשקו האישי ואיים עליה כי באם תבקש לעזוב אותו יעלים אותה ויהרוג את שניהם. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל. **אציין כי מקרה זה מגולל אירוע אלימות קל מזה שבמקרה שבפניי ואינו כולל פגיעה בקטין.**

ג. ת"פ 3638-06-14 **מדינת ישראל נגד פלוני** הנאשם תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וחנק

אותה וגרם לה לחבלה של ממש בדמות אודם בפניה. בהמשך איים עליה ואמר לה שיהרוג אותה. במועד אחר היכה אותה במכת אגרופ. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל והטיל על הנאשם 50 ימי מאסר בדרך של עבודות שירות. **אציין כי כתב האישום ייחס לנאשם עבירות של הטרדה שהוסרו מכתב האישום. הנאשם נעדר רישום פלילי ונתן את הדין על מעשים שהתרחשו ארבע שנים קודם לכן. זאת ועוד, הנאשם היה מלווה ומטופל על ידי שירות המבחן, אשר מסר התרשמותו החיובית מהנאשם והמליץ על ענישה מקלה.**

ד. ת"פ 45824-05-15 **מדינת ישראל נגד ש' הנאשם** תקף את המתלוננת, אם 11 ילדיו שהייתה בהיריון, בכך שדחף אותה ותפס בידה בחוזקה. השניים התגוששו ובגדיה נקרעו. בנוסף תקף הנאשם את ילדיו בצביטות, מכות בישבן ובידיים. מתחם העונש על תקיפת קטין נקבע כנע בין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר, והמתחם על תקיפת בת זוג נע בין מאסר על דרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. **בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשים שירותו בעבודות שירות, תוך שהתייחס לכך שאין המדובר בעבירת אלימות ברף הגבוה, שכן למתלוננת ולילדים לא נגרם נזק פיזי כלשהו.**

ה. ת"פ 25865-04-16 **מדינת ישראל נגד ערן איזן** הנאשם והמתלוננת ניהלו מערכת יחסים במהלכה, במספר הזדמנויות, תקף הנאשם את המתלוננת. הנאשם הורשע בשלוש עבירות איומים, עבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובשתי עבירות של תקיפה סתם כנגד בת זוג. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. **בית המשפט האריך את מאסרו המותנה של הנאשם תוך שנתן משקל משמעותי להליך הטיפול שערך ועובר הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי בתסקירים שהתקבלו בעניינו.**

ו. ת"פ 29812-10-16 **מדינת ישראל נגד יחיא הנאשם**, שהיה בזוגיות עם המתלוננת, איים עליה באומרו שאם לא תבוא כפי שביקש יחכה לה משהו לא טוב בעבודה. הנאשם הגיע אל מקום עבודתה של המתלוננת והיכה בראשה בידו תוך שהחזיק את הטלפון הנייד וגרם לה לחתך מדמם בראשה שהצריך טיפול רפואי. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר. **גם כאן נתן בית המשפט משקל להליך השיקומי שערך הנאשם ונתן דעתו להמלצת שירות המבחן והטיל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים.**

ז. ת"פ 55535-05-17 **מדינת ישראל נגד ניסון שמחייב** הנאשם והמתלוננת היו בני זוג והמתלוננת ביקשה לצאת מן הבית לעבודה. במהלך ויכוח שהתגלע בין השניים תקף הנאשם את המתלוננת, הפילה לרצפה, בעט בגופה מספר פעמים, בעט ברגלה ובאיבר מינה. בהמשך שב הנאשם ותקף את המתלוננת בכך שאחז בפניה והחל לחנוק אותה וחבט בה באמצעות אגרופו בלסת פניה. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי. הנאשם גרם למתלוננת לחבלה של ממש בדמות רגישות ונפיחות קלה, שריטות בפנים ובצוואר וחבלות נוספות. בהמשך קילל את המתלוננת ושוב תקף אותה וכך גם בהזדמנות נוספת במהלך בילוי במועדון. בית המשפט קבע מתחם עונש ככה שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. **גם במקרה זה בחר בית המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן נוכח ההליך המשמעותי שערך**

הנאשם ולהטיל ענישה של צו של"צ ומאסרים מותנים.

ח. רע"פ 1884/19 פלוני נגד מדינת ישראל המבקש תקף את המתלוננת בארבעה אירועים שונים בפרק זמן של כשנתיים. בית המשפט הרשיע את הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט קבע מתחם שנע בין עבודות שירות למאסר של 12 חודשים. **בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל תוך שהתחשב בנסיבותיו האישיות ובמצבו הרפואי.** בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

בדברו האחרון אמר הנאשם

27. הנאשם פנה לבית המשפט וביקש להביע חרטה. הנאשם הוסיף ואמר כי 5 חודשים מאחורי סורג ובריה גרמו לו להפנים את הדברים ולהכיר בכך כי יתכן שלא נתן תשומת לב מספקת לילדיו ולאשתו. לבסוף ביקש הנאשם כי בית המשפט יגזור את עונשו תוך שייקח בחשבון את העובדה שזקוקים לו בבית וכי בני הבית מחכים לו.

דין והכרעה:

מתחם העונש הולם:

28. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

29. הערכים המוגנים בעבירות שבוצעו כנגד המתלוננת והקטין הינם הגנה על שלמות גופם, חייהם, ביטחונם, שלווה נפשם וכבודם. כאשר עסקין בעבירות המתרחשות בתוך התא המשפחתי נפגעת זכותה של האישה להיות מוגנת בביתה ובמקרה זה נפגעה גם זכותו זו של בנו הקטין של הנאשם.

30. מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות ומחייבים ענישה מחמירה. עבירות בתוך התא המשפחתי מתרחשות בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות, ולכן מתווסף לרוב חוסר נכונותה של הקורבן לחשוף את האלימות שננקטה כלפיה - אם בשל תלות כלכלית, אם בשל תלות רגשית או מתוך רצון לשמור על התא המשפחתי. כל אלה מעצימים את המסוכנות הנשקפת מצד התוקף כלפי קורבנו. על כך עמדו בתי המשפט השונים בעשרות פסקי דין. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ארבל בע"פ 11917/04 מיכאל נורדיצקי נגד מדינת ישראל:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח."

וכן את דברי כבוד השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון ... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

מדיניות הענישה הנהוגה

31. בחינת מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים בעבירות אלימות - החל ממאסרים מותנים ועד למאסרים בפועל. מטבע הדברים, בעבירות אלה, ניתן למצוא דרגות חומרה שונות, והעונש שנגזר, בסופו של יום, תלוי במגוון שיקולים וביניהם: חומרת המעשים, האלימות שננקטה, קונקרטיזציה דברי האיום, התוצאות והנזק שנגרם, הישנות העבירות, העבר פלילי ככל שיש כזה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

32. סקרתי בהרחבה את הפסיקה הענפה שהגישו הצדדים ולצד זאת כללתי רשימה בלתי ממצה של גזרי דין בעבירות אלימות הרלוונטיות לענייננו:

א. רע"פ 2602/14 **גובנה נגד מדינת ישראל** (4.5.2014) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג ובגרימת חבלה של ממש בכך שחבט בראשה של רעייתו מספר פעמים באמצעות בקבוק בירה וגרם לחתך בראשה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין **6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר** והעמיד את **העונש על 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך שציון כי אלמלא נסיבותיו האישיות העונש הראוי היה שנת מאסר.**

ב. רע"פ 6191/18 **דראושה נגד מדינת ישראל** (28.8.2018) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו התקבל ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטל על המבקש וזה **הועמד על 9 חודשי מאסר בפועל**. מדובר במי שהורשע על פי הודאתו **בשני אירועי אלימות ואיומים**, באירוע אחד תקף את רעייתו באמצעות פטיש ופגע ברגלה תוך שאיים עליה כי יהרוג אותה, ובאירוע האחר תקף את רעייתו בכך שבעט ברגלה ואיים כי ישבור את ראשה.

ג. עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 **אבו סלימאן נ' מדינת ישראל** (25.2.2020, טרם פורסם) - בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי. מנגד ציין בית המשפט כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם הורשע לבסוף בעבירה של תקיפה סתם ובית המשפט דן אותו ל- **11 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.**

33. מטבע הדברים אין המקרה האחד דומה למשנהו ומנעד הענישה, כפי שהוצג לעיל, רחב ומגוון ותלוי בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, בייחודיותו ובחומרתו. הצדדים הגישו לבית המשפט שורה ארוכה של פסקי דין - כל אחד על פי שיטתו, כל צד על פי עתירתו. לצד כל זאת יש לזכור כי הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות של כל מקרה, כאשר השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין כלל השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).

34. **בקביעת המתחם** לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות חלקו של הנאשם במעשה, הנזק שנגרם למתלוננת ולבנו הקטין של הנאשם, הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשה ואת הניצול לרעה של כוחו של הנאשם כלפי המתלוננת והקטין. עוד נתתי דעתי בקביעת המתחם ליכולתו של הנאשם להבין את הפסול שבמעשיו ולמצוקתו הנפשית והכלכלית עקב משבר הקורונה. לאחר שעשיתי כל זאת, ובשים לב לענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות המיוחסות לנאשם, ואשר כוללות פגיעה בקטין, **נע בין 8 חודשי מאסר בפועל אשר במקרים המתאימים ניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.**

35. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרא או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי

36. כעת לעונשו של הנאשם. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. להלן כלל השיקולים אותם לקחתי בחשבון בגזירת עונשו של הנאשם:

לקולא:

א. מצאתי לתת משקל משמעותי לעובדה כי לנאשם אין רישום פלילי לחובתו. הנאשם אינו צעיר, נשוי מזה שנים למתלוננת ולהם ילד מתבגר וילד כבן שנה וחצי. לא נטען בפניי כי במהלך השנים הרבות יחדיו נקט הנאשם באלימות כלשהי כלפי בני ביתו ואף להיפך. המתלוננת טענה כי עד לפיטוריו של הנאשם ומשבר הקורונה, חייהם היו טובים.

ב. תקופת המעצר הממושכת של הנאשם, אשר זהו לו מעצרו הראשון.

ג. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה. בעשותו כן, לא רק שחסך למתלוננת ולבנו הקטין את הקשים הכרוכים במסירת עדות בבית המשפט, אלא שהעביר להם מסר כי הוא מקבל אחריות מלאה לעבירות המיוחסות לו ואינו מטיל כל אשמה על אשתו או על בנו.

ד. עדותה של המתלוננת, כפי שזו הובעה בפני בית המשפט, לימדה על רצונה כי הנאשם ישוב הביתה. המתלוננת הציגה עמדה לפיה אין היא חוששת מפני הנאשם. נהיר כי האינטרס של המתלוננת אינו האינטרס היחיד אשר עומד לנגד עיניו של בית המשפט בגזירת העונש ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, הכלכלי והמשפחתי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל, [פורסם בנבו] (17.06.2012)).

ה. לבסוף, נתתי דעתי לכך שהמעשים התרחשו על רקע הקשיים שחוזה הנאשם נוכח משבר הקורונה. המתלוננת עצמה מסרה, כאמור, כי עד למשבר הקורונה ניהלה המשפחה אורח חיים תקין וכי הקורונה הביאה את הנאשם למחוזות האבטלה ולמשבר שהגיע עמו. אין בכך כדי לגמד מחומרת מעשיו של הנאשם, שהינו אדם בוגר אשר צריך היה להתמודד עם המשבר בדרך שאינה גורמת לכאב ולסבל לבני משפחתו, ואולם לא ניתן להתעלם מן ההקשר, אשר מקבל משנה תוקף שעה שהנאשם, כאמור, נעדר רישום פלילי.

לחומרה:

ו. העבירות אותן ביצע הנאשם כלפי המתלוננת מצויות ברף חומרה גבוה. הנאשם תקף את המתלוננת וגרם לה לחבלה של ממש אשר חייבה קבלת טיפול רפואי. במעשיו פגע הנאשם במתלוננת וגרם לה לחבלות קשות, כפי שעולה מת/1, ובאחת ההזדמנויות, כאמור, נזקקה לטיפול רפואי. אולם הנאשם לא פגע רק בגופה של המתלוננת, שכן במעשיו יצר אווירת פחד ומורא בבית. מעשיו של הנאשם לא הסתכמו "רק" באלימות שנדמה שאין צורך להכביר מילים באשר לחומרתה, אלא שמעשיו נועדו גם להשפיל את המתלוננת, כך למשל כאשר משך בשיערה והורה לה לנקות את הדם מהפציעה שהוא עצמו גרם לה.

ז. ואם בכך לא די, הנאשם מצא לנכון לפגוע גם בבנו הקטין. יש צדק בדבריו של ב"כ הנאשם באשר לכך שהקטין הינו על גבול הבגירות וכי אין המדובר בתקיפת קטין ברף חומרה גבוה. יחד עם זאת, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם ומהפגיעה שמעשיו גרמו לבנו - גם אם המעשים עצמם אינם ברף הגבוה ולא גרמו לפגיעה פיזית חמורה, הרי שאין ספק כי גרמו לפגיעה רגשית שאת השלכותיה לטווח הארוך קשה לנבא כעת. על ענישה המתחייבת במקרי אלימות כגן דא, ובייחוד מקום בו העבירות מתבצעות כנגד קטינים ובני משפחה, ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007), בו נקבע (סעיף 7):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי

קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

37. נטען בפניי כי המעשים התרחשו על רקע משבר הקורונה ושתיית האלכוהול שהגיעה בעקבותיו. נתתי משקל מסוים לטיעון זה ככל שהדבר נוגע לכך שזוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק. עם זאת, איני נותנת משקל לטיעון זה כ"תירוץ" למעשיו של הנאשם. כחלק מנטילת האחריות על מעשיו על הנאשם להכיר בכך שמי שהביאוהו לנקוט באלימות כלפי אשתו ובנו - הינו הוא עצמו וכי רק הוא יכול להימנע בעתיד משתיית אלכוהול ומהשלכותיה של שתייה זו. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה שהנאשם לא השתלב בכל הליך טיפולי.

38. בשורת פסקי דין שהגיש ב"כ הנאשם, במסגרתה הוטלו עונשים מתונים וכאלה אשר סטו ממתחם הענישה, ניכר היה כי בית המשפט נותן משקל בכורה להליך הטיפולי שעבר הנאשם. אף אני סבורה כי כאשר מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שבנסיבות מסוימות של חייו ביצע שורה של עבירות חמורות בתוך התא המשפחתי - דווקא אז הליך טיפולי משמעותי הינו חיוני ועשוי להציל חיים, ובוודאי שיש בו כדי להשפיע באופן משמעותי על הענישה. הנאשם המכה התוקף המאיים הינו גם הנאשם שישב להתגורר עם רעייתו המתלוננת ועם ילדיו. יחד יצטרכו ללמוד כיצד לנהל את שגרת יומם מחדש בשיח מכבד, בסובלנות, בכבוד, ותוך שמירה על ביטחון כולם. כל משבר או מצוקה או פיטורין אינו אמור להוביל לתוצאות העגומות של אלימות כלפי בת זוג או כלפי ילד. טיפול משמעותי יש בו כדי לסייע לנאשם שלא לחזור למסלול מסוכן זה.

39. יש להצטער על כך שחרף תקופת המעצר הממושכת לא עבר הנאשם כל הליך טיפולי. למעט החרטה הכנה שהביע הנאשם בפניו והעובדה שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, אין בידיו כל אינדיקציה המלמדת על כך שהלקח נלמד וההשלכות הוטמעו. עונשו של הנאשם ייגזר והוא יסיים לרצותו וישוב לביתו. משכך הם פני הדברים לא נותר לי אלא להנחות את שלטונות שב"ס ואת גורמי הרווחה המתאימים כי ידריכו את הנאשם עובר לשחרורו באשר לאפשרויות הטיפול וההדרכה העומדים לרשותו עם שחרורו. בנוסף, טוב יעשו הנאשם והמתלוננת באם ישכילו לפנות לגורמים המטפלים בקהילה ולא יהססו לבקש עזרה בעת הצורך, בכדי לקבל כלים מתאימים להתמודד עם כל אשר מחכה להם בהמשך הדרך, ובעיקר כדי להבטיח שהאלימות לא תשוב לשורר בביתם.

40. ולאחר כל זאת החלטתי להטיל על הנאשם ענישה הממקמת אותו בשליש התחתון של המתחם שקבעתי ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** לתקופה שתעמוד על 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על

פי חישוב שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשע. הנאשם הצהיר בפניי בדבר התחייבותו.

ככל שקיים פיקדון בתיק זה, הרי שיושב לידי הנאשם או למי מטעמו על פי בקשתו.

המוצגים שנתפסו בתיק, ככל שנתפסו, יושבו לידי הנאשם או למי מטעמו.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' אב תשפ"א, 14 יולי 2021, בהעדר הצדדים.